

DESPRÉS VE LA NIT

Maria-Josep Ragué-Arias

TÍTOL: *DESPRÉS VE LA NIT*

FITXA:

AUTOR I DIRECTOR: DAVID PLANA

ESCENOGRAFIA: JON BERRONDO

INTÈRPRET: MÍRIAM ISCLA

SALA BECKETT, DEL 13 DE FEBRER AL 3 DE MARÇ

A Míriam Iscla ja la descobrirem com una excel·lent actriu el 1991 en la seva interpretació a *Petits contes misògins*, el millor espectacle i la revelació de T de Teatre. I ara hem de confirmar les seves enormes qualitats, la seva versatilitat i ductilitat, la seva capacitat de comunicació amb el públic. És un regal contemplar-la i admirar-la.

En el monòleg *Després ve la nit*, interpreta una dona de trenta-cinc anys, de vida mediocre i plena de frustracions i ressentiments. Se'ns apareix com una mitòmana de la gran actriu, com una fan que rep el públic en una sessió d'homenatge a aquest personatge de l'escena. *E.R., Eva al desnudo* sorgeixen en la nostra memòria. Laura, la protagonista, va viure una relació íntima amb el seu mite durant la infància i l'adolescència d'ambdues. Després, el destí va portar-ne una cap a la fama i la Laura la va deixar en la mediocritat, en la frustració sublimada per una admiració que la porta a imitar perfectament l'actriu, a reproduir els seus gestos, a convertir-se en aquesta en una simbiosi d'amor i odi. El seu món, l'habitació on es produeix la reunió amb el públic, està poblat de records, de gravacions sonores i videogràfiques, d'imatges i fotografies, de pel·lícules de la infància de les dues. És l'espai del mite en el qual la Laura ens mostra el seu món interior de ressentiment que la porta a l'autodestrucció i que acabarà submergint-la en l'obscuritat de la nit, en la soledat d'ella mateixa, això quan el públic marxi de la seva habitació, recreada a la Sala Beckett per la imaginació de Jon Berrondo, plasmada en l'espai escènic.

No trobem aquí el David Plana, autor de *La dona incompleta* o de *Mala sang*. Estem davant la facilitat de diàlegs del guionista de ràdio i de televisió, davant l'autor que escriu un text per al lluïment d'una actriu. Els suggeriments de l'obra romanen massa ocults en un subtext que difícilment arriba al públic. No estem davant d'un text important, però sí davant una molt important interpretació de Míriam Iscla, capaç de ser Laura l'amfitriona, Laura la dona frustrada, Laura l'actriu que es converteix en el seu mite, Laura i la seva autodestrucció, Laura i la seva soledat. Val la pena gaudir amb la seva interpretació.